BROUMOVSKÝ **BIM** INFORMAČNÍ MĚSÍČNÍK

CENA – DOBROVOLNÁ ... DĚKUJEME ZA VÁŠ PŘÍSPĚVEK

ROČNÍK 10 - **KVĚTEN** 2018 – ČÍSLO **05**

Symboly

U příležitosti návratu kardinála Josefa Berana domů, vstoupil jeho nástupce kardinál Dominik Duka na začátku mše sv. do pražské katedrály bos. Starým symbolem chtěl naznačit nejenom nehodnost, či hříšnost každého z nás, ale rovněž tak zdůraznit postoj, s jakým naladěním srdce má věřící vstupovat do kostela, kde se má účastnit bohoslužby. Zkusme si tedy uvědomit, že od toho, jak já prožívám mši sv., závisí víra dalších generací této země.

P. Martin Lanži

Veřejná sbírka

je obecně jednou z možností, jak obnovu kostelů a dalších sakrálních staveb Broumovska financovat a realizovat.

Veřejná sbírka za účelem „Obnova kostelů z tzv. broumovské skupiny kostelů a jiných menších sakrálních staveb v regionu Broumovska“ je povolena Krajským úřadem Královéhradeckého kraje na základě vydaného „Osvědčení o přijetí oznámení o konání veřejné sbírky“ ze dne 30.11.2012.

Osvědčení bylo doručeno dnem 5.12.2012, dnem 6.12.2012 je tedy sbírka oficiálně zahájena.

Osoba oprávněná: P. ThLic. Martin Lanži

Bankovní účet:

20036-1180703399/0800

Bankovní ústav:
Česká spořitelna a.s., pob. Broumov

Finanční prostředky budou využity výhradně na obnovu kostelů v regionu Broumovska, zejména v rámci projektu Pro život kostelů Broumovska.

Za každý laskavý, i třeba drobný dar, upřímně děkujeme.

LAUDATO SI’ XXXIII.

encyklika papeže Františka o ekologii

V. Mezigenerační spravedlnost

159. Pojem obecného dobra zahrnuje také budoucí generace. Mezinárodní ekonomické krize drsně ukázaly škodlivé účinky, které s sebou nese přehlížení obecného údělu, ze kterého nemohou být vyloučeni ti, kteří přijdou po nás. Už není možné mluvit o udržitelném rozvoji bez mezigenerační solidarity. Pomyslíme-li na situaci, v níž je planeta zanechávána budoucím generací, vstoupíme do jiné logiky, totiž logiky nezištného daru, který dostáváme a sdílíme. Je-li nám země darována, nemůžeme už přemýšlet jenom podle utilitaristického kritéria účinnosti a produktivity kvůli individuálnímu zisku. Nemluvíme o volitelném postoji, nýbrž o podstatné otázce spravedlnosti, protože země, kterou jsme dostali, patří také těm, kdož přijdou po nás. Portugalští biskupové vybízeli k přijetí požadavku spravedlnosti takto: „Životní prostředí spadá do logiky přijetí. Je půjčkou, kterou každá generace přijme a musí předat té následující.“ Integrální ekologie má tuto širokou vizi.

160. Jaký typ světa si přejeme předat těm, kteří přijdou po nás, dětem, které vyrůstají? Tato otázka se netýká pouze izolovaného životního prostředí, protože otázku nelze klást pouze částečně. Ptáme-li se na svět, který po sobě chceme zanechat, máme na mysli především jeho všeobecné zaměření, jeho smysl, jeho hodnoty. Pokud v nich nepulsuje tato zásadní otázka, nemyslím, že by naše ekologické starosti mohly mít nějaký zásadní účinek. Položíme-li si však tuto otázku odvážně, nevyhnutelně nás vede k dalším a velice přímým - S jakým cílem jsme na tomto světě? Proč jsme se narodili? Proč pracujeme a bojujeme? Proč nás tato země potřebuje? Nestačí tedy říci, že musíme myslet na budoucí generace. Je třeba si uvědomit, že ve hře je důstojnost nás samotných. Jsme první, kteří mají zájem na předání obyvatelné planety lidstvu, které přijde po nás. Je to drama pro nás samotné, protože nás staví před smysl našeho přebývání na této zemi.

161. Katastrofické předpovědi dnes nelze přijímat pohrdavě a ironicky. Mohli bychom zanechat příštím generacím přespříliš trosek, pouště a špíny. Rytmus spotřeby, plýtvání a alterace životního prostředí překročil možnosti planety takovým způsobem, že nynější neudržitelný životní styl může vyústit pouze do katastrof, jak se v různých regionech již skutečně periodicky děje. Oslabení účinků aktuální nerovnováhy závisí na tom, co učiníme nyní, zejména, pomyslíme-li na odpovědnost, kterou nám přisoudí ti, kteří budou muset snášet ty nejhorší důsledky.

162. Obtíže vzít vážně tuto výzvu se váží k etickému a kulturnímu úpadku, který doprovází ten ekologický. Muž a žena postmoderního světa jsou neustále vystaveni riziku, že se v hloubi stanou individualisty. Mnohé nynější sociální problémy se kladou v souvislosti s egoistickým hledáním bezprostředního uspokojení, s obtížným uznáváním druhého. Mnohokrát jsme svědky nadměrné a krátkozraké spotřeby rodičů, jež poškozuje potomky, kteří stále s většími obtížemi získávají vlastní dům a zakládají rodinu. Neschopnost seriózně se zamyslet nad budoucími generacemi se kromě toho pojí s naší neschopností rozšířit horizont svých starostí a pomyslet na ty, kteří zůstávají vyloučeni z rozvoje. Neztrácejme se v představách o chudých zítřka, stačí když budeme myslet na ty dnešní, kterým na této zemi zbývá pár let života a nemohou dále čekat. Proto „kromě upřímné mezigenerační solidarity je třeba zdůraznit morální potřebu obnovení solidarity v rámci generace.“

Vánoce letos možná nebudou. Může za to přesunutá slavnost

(humor)

Vánoce letos možná nebudou. Může za to přesun slavnosti Zvěstování Páně z obvyklého termínu 25. března na 9. duben. Ta musela ustoupit liturgicky významnější Květné neděli a celým Velikonocům, připadne tak na nejbližší možný termín po velikonočním oktávu. Devítiměsíční doba očekávání se tedy o dva týdny posune a termín narození Ježíška připadne až na 9. leden příštího roku.

O tom, jaké bude mít posun následky, se v tomto týdnu chystají diskutovat čeští, moravští a slovenští biskupové na společném zasedání v Nitře. Ještě před společnou diskusí propukl spor mezi dvěma olomouckými pomocnými biskupy. Člen liturgické komise ČBK biskup Josef Hrdlička rozeslal po farnostech olomoucké arcidiecéze svoji novénu za včasné narození Páně, která obsahuje výzvu, aby se kancionálová píseň 125 „Sešli, nebe, Spasitele“ začala v kostelích zpívat už od zahájení třetího trimestru Bohorodičky, tedy od 9. října. Chce tím zajistit slavení slavnosti Narození Páně v obvyklém termínu. Jeho spolubratr, olomoucký pomocný biskup Josef Nuzík, který je předsedou Rady ČBK pro rodinu, se však nechal slyšet, že s tímto postupem zásadně nesouhlasí: „Přílišný tlak na Svatou rodinu by se mohl nepříznivě projevit na zdraví Dítěte. Pokud by se narodilo o dva týdny dříve, nemuselo by být dostatečně vyvinuté a schopné vzít na sebe svůj velký spasitelský úděl. Mohlo by se také stát, že se místo Betléma narodí už v Nazaretě nebo někde po cestě. Nejsem si jist, zda by se spolubratru Hrdličkovi chtělo přetextovávat všechny dvoustovkové písně v Kancionálu,“ usmívá se Nuzík.
Proti předčasnému porodu je také Spolek přátel betlémů v Třešti. Člen spolku Jan Bukvaj si nedokáže představit, že by tradice betlémů v jeho obci skončila: „Řezal je můj děda, řezal je můj otec, řežu je i já. Co bude řezat můj syn?“ reaguje popuzeně na skutečnost, že by betlémy v kostelích a domácnostech mohly letos nahradit nazarety.
Rozporuplné pocity má ze situace i několikanásobný otec a šumperský farník Václav Sovadina: „Nevím sice, jak bych svým dětem vysvětloval, že letos nedostanou žádné dárky, na druhou stranu ale vím, jak důležité je udržet před porodem v rodině klid a pohodu. Navíc bychom z toho příští rok mohli mít druhé Vánoce.“

www.tisickrate.cz/08.04.2018

Kompendium Katechismu katolické církve

je souhrn nauky Katechismu katolické církve ve formě otázek a odpovědí.
BIM jich od letošního ledna přináší každý měsíc vždy 10.

Předávání Božího zjevení

11. Proč a jakým způsobem se má předávat Boží zjevení?
Bůh „chce, aby se všichni lidé zachránili a došli k poznání pravdy“ (1 Tim 2,4), totiž Ježíše Krista. Proto je nutné, aby byl Kristus hlásán všem lidem podle samého jeho příkazu: „Jděte, získejte za učedníky všechny národy“ (Mt 28,19). Právě to se uskutečňuje apoštolskou tradicí.

12. Co to je apoštolská tradice?
Apoštolská tradice je předávání Kristova poselství, které se provádí od počátku křesťanství kázáním, svědectvím a institucemi, kultem a inspirovanými spisy. Apoštolové předali svým nástupcům, biskupům a skrze ně všem generacím až po naše časy, co přijali od Krista a čemu se naučili od Ducha svatého.

13. Jakými způsoby se uskutečňuje apoštolská tradice?
Apoštolská tradice se uskutečňuje dvěma způsoby: živým předáváním Božího slova (řečeno jednoduše – tradicí) a Písmem svatým, jež je týmž hlásáním spásy, ovšem napsaným.

14. Jaký vztah existuje mezi tradicí a Písmem svatým?
Tradice a Písmo svaté jsou spojité a jsou navzájem úzce spojeny . Obě dvě v církvi zpřítomňují a činí plodným Kristovo tajemství a vyvěrají z téhož božského pramene: vytvářejí jediný posvátný poklad víry, z něhož církev čerpá svou jistotu o všech zjevených pravdách.

15. Komu je svěřen poklad víry?
Poklad víry svěřili apoštolové celé církvi. Celý Boží lid svým nadpřirozeným smyslem víry, opírajícím se o Ducha svatého a vedený učitelským úřadem církve, přijímá Boží zjevení, stále více je chápe a uplatňuje v životě.

16. Komu přísluší autenticky vykládat poklad víry?
Autentický výklad tohoto pokladu spadá do pravomoci pouze živému učitelskému úřadu církve a to Petrovu nástupci, římskému biskupovi a biskupům, kteří jsou s ním ve společenství. Učitelskému úřadu, který se těší z jistého daru pravdy, přísluší také definovat dogmata (pravdy víry), jež jsou formulacemi pravd obsažených v Božím zjevení. Tato autorita se vztahuje také na pravdy nutně spojené se Zjevením.

17. Jaký vztah existuje mezi tradicí, Písmem a učitelským úřadem?
Jsou mezi sebou tak úzce spojeny, že jedno neexistuje bez druhého. Společně pak účinně přispívají, každý svým způsobem, pod vlivem Ducha svatého, ke spáse duší.

Písmo svaté

18. Proč Písmo svaté učí pravdě?
Protože je sám Bůh autorem Písma svatého, proto se říká, že je inspirované a učí bez omylu oněm pravdám, které jsou nutné k naší spáse. Duch svatý totiž inspiroval lidské autory, kteří napsali to, čemu nás chtěl naučit. Nicméně křesťanská víra není „náboženstvím Knihy“, nýbrž Božího Slova, jež není slovem napsaným a němým, nýbrž vtělené a živé Slovo“ (sv. Bernard z Clairvaux).

19. Jak číst Písmo svaté?
Písmo svaté se musí číst a vysvětlovat s pomocí Ducha svatého a pod vedením učitelského úřadu církve podle tří měřítek: 1) pozornost k obsahu a jednotě celého Písma, 2) čtení „Písma v živé tradici církve, 3) respektování analogie víry, to je harmonické soudržnosti pravd víry mezi sebou.

20. Co to je kánon Písem?
Kánon Písem je úplný seznam posvátných spisů, jež apoštolská tradice dala církvi rozlišit. Tento kánon zahrnuje 46 spisů Starého zákona a 27 spisů Nového zákona.

Rok 2018 ve farních akcích

6. ledna
Tříkrálová sbírka
7. ledna
Tříkrálový průvod
3. února
Farní ples (KD Martínkovice)
14. února
Popeleční středa
10. března
Duchovní obnova v Otovicích
30. března
Velkopáteční křížová cesta v Křinicích (poledne)
1. dubna
Zmrtvýchvstání Páně
5. května
Pouť do Vambeřic
10. května
Nanebevstoupení Páně
12. května
„Motobohoslužba“, Otovice
13. května
Kaple pod Hvězdou – májová pobožnost; Den matek
18. května
Ekumenická bohoslužba, k. Ducha sv.
19. května
Svátost smíření před 1. sv. přijímáním
20. května
1. svaté přijímání; slavnost Seslání Ducha Svatého
Hvězda – májová pobožnost
25. května
Noc kostelů
27. května
Malé Svatoňovice – májová pobožnost (cyklopouť)
31. května
Boží Tělo
16. června
Farní den (fara Ruprechtice)
28. července
Jakubsko-anenský víkend
4. srpna
Křinická pouť
Farní tábor (fara Ruprechtice)
8. září
Vikariátní turnaj v malé kopané (NÁ)
15. září
Farní výlet
14. října
Svatohubertská bohoslužba (Martínkovice)
10. listopadu
Den veteránů (Martínkovice)

Svět provolává svobodu, ale pak ještě více otročí

Vatikán. Liturgie nám předkládá tři vzory svobody – nakolik jsme ale schopni klidně uvažovat a dopřávat v životě prostor Bohu, jako to činil Gamaliel? Jsme s to následovat Ježíše s radostí, a to také v utrpení jako Petr a Jan? Jsme oproštěni od vášní, ambicí, módy? Anebo jsme jako svět, který je poněkud schizofrenní – provolává totiž svobodu, ale pak ještě více otročí? Tyto otázky kladl papež František v kapli Dómu sv. Marty, když komentoval první čtení ze Skutků apoštolů (5,34-42) a Janovo evangelium o rozmožení chlebů (6,1-15) v pátek 13. dubna.

Svoboda, o níž mluvíme ve velikonoční době, je svoboda dětí, kterou nám Ježíš navrátil svým dílem spásy. První svobodný člověk, který dnes vstupuje na scénu, je farizeus Gamaliel, učitel Zákona, který přesvědčí veleradu o tom, aby propustila z vězení apoštoly Petra a Jana. Gamaliel, vysvětlil papež, je svobodný člověk, který zachovává rozvahu a přivádí druhé k rozumu. Přesvědčí je, že čas už vykoná své:

„Svobodný člověk se nebojí času – dává průchod Bohu. Dopřává mu prostor, aby Bůh v čase působil. Svobodný člověk je trpělivý. Tento muž byl žid, nebyl to křesťan a nepoznal Ježíše Spasitele, přesto však byl svobodný. Přemýšlí, předkládá svůj názor druhým a dochází přijetí. Svoboda není netrpělivá."

Také Pilát dobře a chladnokrevně přemýšlel, pokračoval František, a všiml si Ježíšovy neviny. Nebyl ale schopen problém vyřešit, protože nebyl svobodný. Příliš trval na kariérním postupu, chyběla mu odvaha, protože otročil kariéře, ambicím a úspěchu.

Druhým příkladem svobody jsou apoštolové Petr a Jan, kteří vyléčili ochrnulého a ocitli se kvůli tomu před veleradou. Ta je nakonec osvobodila, ale navzdory nevině je přikázala zbičovat. Byli nespravedlivě potrestáni, připomněl papež, přesto ale odcházeli „s radostí, protože směli trpět příkoří pro Ježíšovo jméno". V tomto spočívá radost z Ježíšova následování – tedy ve zcela jiné svobodě, která je větší, širší a křesťanštější, podotkl římský biskup. Petr se mohl vydat za soudci velerady, odvolat se, žádat odškodné, ale stejně jako Jan byl naopak radostný, že mohl trpět pro Ježíše. Možná si vzpomenuli na Pánova slova: „Blahoslavení jste, když vás budou kvůli mně tupit a pronásledovat". Ve svém utrpění byli svobodní, vysvětloval dále papež, a to je křesťanský postoj: „Pane, tys mi hodně daroval a hodně jsi pro mne vytrpěl. Co pro tebe mohu udělat? Vezmi si, Pane, můj život, mysl i srdce, to všechno je tvé".

„Taková je svoboda člověka zamilovaného do Krista, jehož zamilovanost Duch svatý zpečetil vírou v Ježíše Krista. Toto jsi pro mne učinil ty, toto ti zase odevzdávám já. Také dnes je mnoho vězněných a mučených křesťanů, kteří v této svobodě vyznávají Ježíše Krista."

Třetím vzorem svobody je sám Ježíš, který v dnešním evangeliu zázračně rozmnožil chleby. Lidé jásají a Ježíš chápe, že „chtějí přijít a zmocnit se ho, aby ho prohlásili za krále". Proto se znovu zcela sám odebírá na horu. „Odpoutal se od triumfalismu a nedal se jím oklamat", komentoval papež, „byl svobodný". Stejně jako v poušti, kde odvrací ďáblova pokušení, protože byl svobodný a v této svobodě plnil Otcovu vůli. Nakonec skončí na kříži, kde plnil Otcovu vůli, aby uzdravil naše synovství, uzavřel František.

„Přemýšlejme dnes o své svobodě. Tři příklady – Gamaliel, Petr a Jan, Ježíš. Je má svoboda křesťanská? Jsem svobodný? Anebo otročím svým vášním, ambicím, bohatství, módě a mnohému dalšímu? Vypadá to jako vtip, ale kolik lidí se podřizuje módě. Přemýšlejme o své svobodě v tomto poněkud schizofrenickém světě, který hlasitě provolává svobodu, ale stále více se dává ovládat. Pomysleme na svobodu, kterou nám dává Bůh v Ježíši."

www.radiovaticana.cz/13.04.2018

Řím v dubnu 2018

Když v listopadu 2017 zazněla možnost k přihlášení se na liturgický seminář v Římě, bylo známo jenom jeho téma – bohoslužba města Říma. Ta je totiž normotvorná pro všechny římské katolíky. Mnohé z toho, co v polovině dubna slyšela necelá dvacítka českých a moravských kněží, už slyšeli během základního teologického studia. Přece však výklad na místech, jako je Lateránská bazilika, bazilika sv. Petra, katakomby a mnohé další sakrální stavby, oživil a prohloubil poznatky z bohosloveckých a univerzitních studií.

Avšak nejenom dva tisíce let stará historie vývoje římské liturgie byla tématem semináře. Za společenský vrchol je možné označit osobní setkání s papežským ceremoniářem Guidem Marinim. Mimořádným bonusem byla i situace, během které bylo z balkonu na Berniniho kolonádě možné uvidět, jak papež František nastupuje do svého starého Fordu Focus. Velice podnětná byla diskuse v Kongregaci pro bohoslužbu a svátosti, a rovněž tak i v Papežském liturgickém institutu. Zvláštním darem byla pak římská část repatriace ostatků kardinála Josefa Berana do ČR. Mši sv. v české koleji Nepomucenum sloužil slovenský kardinál Jozef Tomko za účasti papežského nuncia v ČR Giuseppe Leanza, královéhradeckého biskupa Jana Vokála, plzeňského biskupa Tomáše Holuba, pomocného pražského biskupa Zdeňka Wasserbauera, kněží, bohoslovců, řádových sester, řádových bratří a laiků. Následný program pak bylo možné využít ke krátkému představení snah o obnovu Broumovska přítomnému ministru kultury v demisi Ilju Šmídovi, či předběžně domluvit další zastavení fotografické výstavy TEMPUS FUGIT v Římě.

P. Martin Lanži

Sv. Filip Neri (26. května)

se narodil 21. 7. 1515 ve Florencii, matka mu brzy zemřela a otec notář se znovu oženil. Rodinné prostředí však bylo velmi dobré a přispívalo k rozvíjení Filipových cenných charakterových vlastností. Projevoval neobyčejnou dobrotu srdce, byl čilý a bystrý. Základní vzdělání získal u dominikánů.

V 17 letech odešel ke strýci obchodníkovi do San Germano u opatství Montecassino. Pomáhal mu tam a měl se stát i jeho dědicem, jenže obchod ho nezajímal. Asi po dvou letech se rozloučil se strýcem a odešel do Říma. Ubytování našel u Galeotta Caccia z Florencie, kterému za byt a chudou stravu vychovával děti. Přitom zvládl i studovat filozofii a teologii na universitě Sapienza.

V Římě zatoužil po opravdovém následování rad evangelia a žil i hodně asketicky, zvláště co se týče postu. Maximálně míval skývu chleba se skromným ovocem, někdy také po tři dny pil pouze vodu. Spával jen krátce a to na holé podlaze. Nedá se říci, že by si připouštěl starosti o zítřek, žil především přítomnost. Když mohl, stavoval se v římských svatyních a katakombách, kde se vroucně modlil. Ve dne studoval a učil své svěřence. Hovořil-li s druhými lidmi, býval otevřený, rád žertoval i ochotně pomáhal, kde bylo třeba. Od 21 let se také začal angažovat jako asistent u poutníků. Po třech letech studií cítil, že věda svádí k pýše, proto se rozhodl působit jen jako křesťanský laik a přivádět k Bohu druhé. Místo učeností chtěl církvi sloužit účinnou láskou, jak se k tomu před křížem rozhodl.

Ve svých 23 letech, r. 1538, začal s horlivostí pečovat o nemocné. Docházel za nimi do nemocnic i domů, čistil jim byty, vyžebrával pro ně pokrmy, těšil je a napomínal k trpělivosti. Také jim poskytoval duchovní pomoc a modlil se s nimi. Navíc se zabýval i opuštěnými, zanedbanými a toulajícími se dětmi. S dětmi býval dítětem, aby je vedl k Bohu. Chudým dívkám sháněl službu v rodinách, poutníky vodil do slušných pohostinství. Mezi Římany měl dobrou pověst a viděli v něm vzor. S horlivostí také mluvíval na veřejných prostranstvích o Bohu. Ignác z Loyoly, jenž byl tehdy v Římě, ho přirovnával ke zvonu na věži, který je mimo chrám a zve lidi k Bohu.

V roce 1548 Filip s dalšími zbožnými muži založil bratrstvo Nejsvětejší Trojice s úkolem pečovat o poutníky. Poměrně brzy zbudoval rozsáhlý poutnický dům, v němž členové přijímali poutníky a pečovali o ně. V sousedním domě chudým poutnicím posluhovaly paní a dívky. Filipova pomoc byla tak vynikající, že ve Svatém roce 1550 bylo bratrstvo vzorem i pro jiné pomocné organizace. V dalším roce, ve 36 letech, se Filip na naléhání svého zpovědníka stal knězem. Od té doby hodně času trávil i ve zpovědnici a obrácené hříšníky utvrzoval v dobrém. Úzkostlivé duši dovedl dokázat, že cítí-li se hříšná, přijde do nebe, neboť Kristus byl ukřižován za hříšníky, nikoli za spravedlivé. Kdo si jeho Krví smyl hříchy a nenávidí je, má otevřené nebe. Pro každého měl účinné slovo.

O tři roky později vznikla kolem něho komunita při kostele San Girolamo del la Carità, do které se zapojili i kněží a mnozí jeho přátelé. Filip dal vznik oratoriu s programem sloužit Bohu s radostí, v němž byl prostor nejen pro modlitby, ale jednalo se o originální instituci s náboženským i kulturním programem. Přístup tam měli všichni, šlechtici i prostí lidé, duchovní osoby, dělníci i umělci, zbožní lidé i zvědavci. Kdokoliv chtěl, mohl kdykoliv přijít a kdykoliv odejít. Program, který v oratoriu probíhal, sloužil k náboženskému prohloubení, poučení i osvěžení.

Četlo se tam z vybraných knih, ať už životopisů světců, z dějin církve, z duchovní naučné literatury, vždy po menších částech, za kterými následovaly připomínky přítomných. Tento způsob poskytoval větší užitek a učil i vyjadřovat se. Také se zpívalo, později s hudbou. Bylo pamatováno též na potřebný pohyb a tak s oratoriány chodíval Filip do přírody, kde se hrávaly hry. Některé procházky byly spojeny s návštěvou kostela nebo občerstvením. Filip uměl být veselý a druhé k veselosti nabádal, ovšem s připomínkou, aby nehřešili. Věděl, že jen čisté duše jsou schopny nevinné radosti, pramenící z Boha. Dokazoval, že veselost není překážkou svatosti. Také proto se mu přezdívalo „Veselý svatý“, ale říkalo se mu i „Pippo buono- dobrý Filip“.

Členové oratoria se střídali ve službě nemocným. Oratorium se časem rozdělilo na kněžské a sekulární skupiny. První byly zaměřeny na úkoly ve službě církve. Filip často opakoval svým spolubratrům: „Naše jediná regule je láska.“

Navazoval přátelství s významnými osobami, ale živě se zajímal i o prosté lidi a chlapce, které uměl pobavit i poučit. Měl také dar rozeznávat, co církvi prospěje. Podle toho jednal a radil i papežům. Přitom byl velmi pokorný, a ač byl obecně považován za světce, sám se považoval za hříšníka. Odmítal pocty a modlíval se: „Pane, drž Filipa, nebo tě Filip zradí.“

Všestrannou činností získal dost přátel i nepřátel, kteří ho chtěli znemožnit, ale Filip se obdivuhodně vypořádal se vším příkořím. Měl také mystické zážitky. Největší jeho láskou byla eucharistie. Při mši svaté zůstával někdy ve vytržení stát velmi dlouho jako socha, s ozářenou tváří. Horoucně miloval Pannu Marii.

Několikrát mu prý byla nabízena kardinálská hodnost, ale nepřijal ji. Přijal však správu kostela San Giovanni dei Fiorentini, kde v roce 1564 vznikla skupina oratoriánských kněží.

Jednou za ním přišel František Zazzero s nadšením, že bude studovat práva a Filip s ním probíral plán jeho skvělé budoucnosti. Nakonec ho objal se slovy: „Františku a co potom?“ Ten se vzpamatoval, uvědomil si, že jednou zemře, vzdal se svých plánů a vstoupil do družiny oratoriánů. Také při zpovědích zaměřoval Filip pokání tak, aby si penitenti uvědomili, že mohou třeba už druhého dne zemřít.

V roce 1575 se Kongregaci Oratoře dostalo papežského schválení a Řehoř XIII. dal oratoriánům kostel Santa Maria Valicella. Ten přestavěli na podstatně větší i s velkou oratoří. Filip tam prožil svá poslední léta. Často býval nemocen a čtyřikrát zaopatřen svátostmi nemocných. Když se mu lékaři marně snažili zastavit chrlení krve, řekl jim: „Běžte pryč i se svými léky, požil jsem už lepší! „ Na svátek Božího Těla 26. 5. se naposled vyzpovídal, odsloužil i mši svatou, nechal si číst z Bernardina Sienského a ve večerních hodinách zemřel ve věku 80 let.

Blahořečen byl asi v roce 1600 a kanonizován v roce 1622 Řehořem XV. Jeho ostatky jsou od blahořečení uloženy v jím přebudovaném mariánském kostele „Chiesa Nuova“ na hlavní ulici Viktora Emanuela.

www.catholica.cz/Jan Chlumský

Diecézní centrum pro seniory Hradec Králové
a komunita Emmanuel Brno
srdečně zvou na

Setkání vdov a vdovců

17. 5. 2018 v Hradci Králové v Novém Adalbertinu
(přednášková místnost Balbínka, přízemí)
Přednášejí MUDr. Viola Svobodová a pí. Jana Žáčková

Program:

10:00 - 10:30 - chvály

10:30 - 12:00 - přednáška MUDr. Violy Svobodové, zakladatelky Hospice v Brně: Uzavřít minulost

12:00 - 13:00 - oběd

13:00 - 14:30 - přednáška pí. Jany Žáčkové, animátorky programů pro seniory: Otevřít se přítomnosti a budoucnosti

14:30 - 15:30 - sdílení ve skupinkách

15:45 - 16:45 - adorace s žehnáním kněze

Informace a přihlášky (do 10. 5. 2018):

Biskupství královéhradecké - Diecézní centrum pro seniory

Velké nám. 32, 500 03 Hradec Králové, tel.: 495 063 661, e-mail: dcs@bihk.cz

KVĚTEN PATŘÍ PANNĚ MARII

Měsíc květen je zasvěcen Panně Marii. Proč se k ní modlíme a proč ji máme rádi? Jistě především proto, že je matkou Božího Syna, ale také proto, že... (viz tajenku). Přečti si následující věty. Je-li věta pravdivá, zapiš do tajenky nad číslo písmeno, které je ve sloupci **ANO**. Není-li pravdivá, použij písmeno ze sloupce **NE**.

	ANO	**NE**
1. Maria strávila dětství v Jeruzalémě.	J	M
2. Bůh poslal k Marii anděla s poselstvím.	A	E
3. Anděl se jmenoval Michael.	Ž	R
4. Snoubenec Marie se jmenoval Samuel.	Í	I
5. Snoubenec byl z rodu Davidova.	A	Š
6. Anděl řekl Marii: Odejdi do Egypta.	J	N
7. Anděl řekl Marii: Pán s tebou.	Á	E
8. Maria řekla: Co se dá dělat?	N	M
9. Maria řekla: Budiž!	Á	P
10. Maria šla navštívit příbuznou Alžbětu.	O	Š
11. Alžběta bydlela v údolí.	Ž	M
12. Alžběta byla manželkou Jeremiáše.	I	Á
13. Alžbětě se narodil syn.	H	V
14. Alžbětin syn se jmenoval Jan Křtitel.	Á	O
15. Město Betlém je v Judsku.	N	T
16. Ježíšovo narození andělé nejdříve oznámili císaři Augustovi.	I	A
17. Dvanáctiletý Ježíš se ztratil v lese.	N	C
18. První zázrak udělal Ježíš na pokyn Panny Marie.	E	A
19. Bylo to uzdravení deseti malomocných.	Š	S
20. Maria byla u toho, když Petr Ježíše zapřel.	E	T
21. Maria stála pod křížem.	Ě	S
22. Jejím ochráncem se stal po Ježíšově ukřižování Jan.	K	P
23. Jan byl bratrem apoštola Petra.	Á	B
24. Maria byla s apoštoly při očekávání seslání Ducha svatého.	O	S
25. Hrob s tělem Panny Marie je v Nazaretě.	A	H
26. Věříme, že Maria byla vzata s tělem i duší do nebe.	U	!

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26

Aktuální rozhovor s biskupem Václavem Malým

Sjezd KSČM se konal v době, kdy se do Česka vrátily ostatky kardinála Berana. Prezident se bohoslužby v katedrále kvůli sjezdu nezúčastnil. O čem to vypovídá?

Je to takový paradox, který naprosto jasně ukazuje, že mnoho lidí na minulost zapomíná, idealizují si ji a pak tento stav připustí. Znovu se vracíme k občanské neuvědomělosti, neinformovanosti nebo pasivitě.

Nejde přece jen ale o symboliku. Kardinál Beran byl člověk, kterého komunisté pronásledovali, a prezident v den, kdy jeho ostatky konečně budou uloženy ve svatovítské katedrále, vystoupil na sjezdu KSČM?

Myslím si, že je dobře, že se nezúčastnil, protože by se pozornost soustředila na něj. Sledoval by se každý jeho pohyb a potom by se dojem dostal někam jinam, než k čemu je tato slavnost.

Komunisté dosáhli v loňských volbách nejhoršího výsledku, ale stále mají přes sedm procent voličů. Proč se lidé tolik vrací k minulosti?

Těžko to mohu vysvětlit, nejsem sociolog. Jen bych řekl, že se dějí i sociální nespravedlnosti. Jsou regiony, kde se těžko shání zaměstnání, ne vždy se se zaměstnanci ze strany zaměstnavatelů jedná slušně, část lidi přichází o práci, je sociální nejistota a na toto komunistická strana ve své rétorice hraje. Lidé zapomínají, že v minulosti sice každý měl jisté pracovní místo, ale pracovní morálka byla celkově dosti bídná. Produktivita také nebyla dobrá, ale tyto souvislosti se zapomínají. Proto část lidí cítí nostalgii, kdy si minulost kreslí v lepších barvách, než byla.

Čím to může být?

Část našich spoluobčanů si necení svobody. Příliš se soustřeďují na sociální otázky, ale systém se musí hodnotit podle míry svobody, jakou dává občanům. Do roku 1989 byla velmi omezená a části občanů to příliš nevadilo, protože měli sociální jistoty, byť bídné. Tak si to vysvětluji.

Volby vyhrálo hnutí ANO v čele s Andrejem Babišem, který podle dostupných dokumentů spolupracoval s StB. Sice se proti tomu konaly demonstrace, ale volby ukázaly, že to tolika lidem zase tak nevadí.

To je další zarážející skutečnost. Nejde o to, aby byly čistky. Nejde o nějakou mstu nebo hanění pověsti jednotlivce, který se takto provinil. Ze strany pana Babiše bych očekával, že chlapsky přizná, že podepsal spolupráci. Na druhé straně od společnosti bych očekával, že to bude chápat jako velký mravní úpadek. Pokud se člověk přizná, pokud řekne, že je mu to líto, pak se dá odpustit. Ale pokud to člověk nepřizná, jde o velmi závažný poklesek.

Bavíme se o tom, jak společnost přistupuje k tehdejší době. Postoj, že lidem vlastně nevadí, co kdo dělal za socialismu, pozorujete až nyní?

Ten proces začal za trochu jiných okolností. Záhy po roce 1989 část politiků - a byl mezi nimi i Václav Klaus - říkala: Nevracejme se moc do minulosti, teď tady máme přítomnost a musíme se soustředit na budoucnost. Ono to pěkně znělo, ale nedošlo k morální očistě společnosti. Nebylo jí nastaveno zrcadlo. Tím ale nemyslím čistky, nějaké pronásledování nebo mstu.

K morální očistě nedošlo. To, že někteří politici byli v Socialistickém svazu mládeže a najednou se z nich stali úžasní pravicově smýšlející politici, části společnosti vyhovovalo, protože ji to vyviňovalo ze spoluzodpovědnosti za minulý systém. Všichni jsme totiž byli v různé míře spoluzodpovědní. Ale člověk si to musí přiznat, připustit si to, a ne říct, že to byla záležitost jiných.

Proces jisté lhostejnosti nebo přehlížení závažných poklesků z minulosti začal poměrně záhy po roce 1989. To se s námi táhne i téměř 30 let po změně režimu.

Jedním z politických témat je i zdanění církevních restitucí, které prosazuje hned několik stran, a část veřejnosti je v tom podporuje. Čím si to vysvětlujete?

Je za tím nevzdělanost lidí. V mysli části našich spoluobčanů stále převládá ideologický vliv. Naše školství hlásalo, že církev byla proti národu, byla vždy bohatá na úkor chudých, a že je to vlastně zbytečná instituce, která je jenom zátěží pro společnost. Z toho vyrůstají tyto populistické nápady. Pokud z některých stran zaznívá požadavek na zdanění restitucí, pak jim jde především o získání hlasů některých voličů.

Je to vážná morální otázka. Byl dohodnutý veliký kompromis - jak ze strany státu, tak ze strany církve, jelikož ani zdaleka nedošlo ke stoprocentním restitucím. Když tedy ustoupil stát i církev, dané slovo by se už nemělo porušovat nebo modifikovat. Byl by to krok zpět a je to čistě jen populistické gesto, protože státu by to rozhodně nevylepšilo ekonomickou situaci.

Bavili jsme se o komunismu. Přes deset procent hlasů ale dostalo hnutí SPD, jehož někteří členové nazvali tábor v Letech „pseudokoncentrákem“ či chtějí jedno náboženství postavit mimo zákon. Čím to je, že u společnosti boduje strana s těmito názory?

SPD je pro mě naprosto nepřijatelná strana, která hlásá rasovou nenávist. Podněcuje strach z migrantů, aniž by s nimi měla společnost větší zkušenosti. Strana, která podněcuje nenávist, nemůže být stranou, se kterou budu vést dialog.

Ale proč ji tedy lidé volí?

Lidé jsou hnáni strachem. Když se podíváte na zprávy, nějakému atentátu se věnuje půlka vysílacího času. Prezentují se samá negativa, ale nikdy není ukázáno, že soužití s migrantem, byť samozřejmě není jednoduché, nemusí vždy vyústit v nedůvěru, vzájemnou izolaci nebo nevraživost. Jsme stále krmeni tím, že jsme ohroženi - Bruselem, Evropskou unií, migranty… A přitom se tady nic neděje. Tato strana bohužel využívá lidský strach.

Lidé, kteří mají strach z migrace, často říkají, že bychom měli v Evropě hájit křesťanské kořeny nebo tradice. Není oprávněná obava, že islám nějakým způsobem tyto kořeny podkope?

Setkání těchto dvou náboženských tradic není jednoduché. To nepopírám. Nejsem pro to, dokořán otevřít dveře bez jakýchkoliv opatření a kontrol. Na druhé straně nemohu jen střílet na někoho, s kým nemám zkušenost.

A co jsou vůbec ony křesťanské hodnoty?

Ke křesťanským hodnotám patří také to, že svoboda slova pro mě končí tam, kde urážím druhého. Křesťanské hodnoty se týkají i ekonomiky. Dané slovo platí, a když někomu podám ruku, tak to nemusím ověřovat padesáti smlouvami.

To jsou pro mě křesťanské hodnoty: že se nelže, že se nepoužívají pro získání popularity různé fígle, které neodráží realitu. Dále úcta ke starší generaci. Kolik starých lidí dnes umírá osamoceno, nepovšimnuto, protože jsou vnímáni jako nevýkonná pracovní síla?

Víte, křesťanské hodnoty vidím takto konkrétně, ne jen jako nějaké ideály. Úcta k životu a odpovědnost k předávání života patří ke křesťanské kultuře. Zamýšlíme se nad vymíráním Evropanů?

Když se v islámské společnosti otec nepostará o děti, tak je to ostuda. Kolik u nás je otců, kteří ani necítí základní finanční závazek vůči potomstvu? Nebo neexistuje, aby starý člověk byl postaven úplně mimo. Rodina se o něj má postarat. Je potřeba to vidět trošičku barevněji, než je to prezentováno. Tohle jsou pro mě křesťanské hodnoty.

Máte tedy pocit, že křesťanské hodnoty bouráme spíše my sami, než že by nám je brali islámští migranti?

Ano, především si musíme uvědomit, co je podstatou křesťanských hodnot, jestli za nimi stojíme. Z čeho vyrůstá demokracie, kterou bereme jako samozřejmost? Demokracie vyrůstá z úcty k člověku, z úcty k jeho důstojnosti a jedinečnosti. Demokracie není snadná, přináší svízele. Musí se začít u sebe, ale to Evropané moc nechtějí. Někdy se musím až smát, když někdo říká, že hájí křesťanské či evropské hodnoty, a přitom je zjevné, že vůbec neví, o čem mluví.

SPD chce postavit islámskou - oni říkají ideologii - mimo zákon. Měla by v tuto chvíli vystoupit církev a ostře proti tomu protestovat?

To je samozřejmě nesmysl a demagogie. Platí zde svoboda vyznání. Pokud tu budou mírumilovní muslimové, proč by tu nemohli působit? Je třeba kontroly, a pokud se objeví radikální imám, který podněcuje k nenávisti a nedůvěře vůči většinové společnosti, je namístě i trest. Ale nemohu předem zakázat, že tady nesmí být žádný muslim.

Nedávno se řešilo, jestli Česko má udělit azyl čínským křesťanům, kteří jsou ve své zemi perzekvováni. Mluvili jsme o křesťanských hodnotách, ale většině těchto křesťanů jsme nepomohli.

Jsou to politické kalkuly. Přirozeně je to ovlivněno směřováním současné politické garnitury, přílišné otevřenosti Číně bez ohledu na stav lidských práv. Bylo by slušné, kdyby příslušné orgány změnily svůj náhled a otevřely těmto lidem dveře. Rozhodně nejsou ohrožením pro naši společnost. Jsou to lidé pracovití, jak jsem měl možnost některé z nich poznat. Je ostuda státu, že většinu z nich odmítl. Má to politické pozadí.

www.aktualne.cz/20.04.2018/Radek Dragoun/kráceno

MARIÁNSKÝ MĚSÍC

v Malých Svatoňovicích

2018

Poutní kostel
Sedmi radostí Panny Marie

1.5. úterý - Pouť společenství Modliteb otců

18.00 mše sv. (příležitost uctít sošku P. Marie Sedmiradostné)

5.5. sobota - Pouť za nová duchovní povolání

8.30 mše sv. (příležitost uctít sošku P. Marie Sedmiradostné)

19.5. sobota - Pouť KDU-ČSL

9.00 mše sv. (celebruje P. Jan Rybář SJ)

NEDĚLNÍ BOHOSLUŽBY A MÁJOVÉ POBOŽNOSTI

6.5. - 13.5. - 20.5. - 27.5.

10.30 mše sv. (celebruje duchovní správce poutního kostela)

17.00 májová pobožnost s uctíváním sošky P. Marie Sedmiradostné

6.5. - P. Andrzej Götz, ThDr. (Úpice)
13.5. - P. Ladislav Hojný
20.5. - P. Jan Šlégr, ThLic. (Třebechovice)
27.5. - P. Martin Lanži, ThLic. (Broumov)

Římskokatolická farnost Malé Svatoňovice

Tel: 723 229 384 www.msvatonovicekostel.cz Email: ladhoj@gmail.com

Oblastní charita Červený Kostelec a Římskokatolická farnost Červený Kostelec pořádají

Exercicie s P. Eliasem Vellou
Téma: Výstup na horu manželství

Termín: sobota 19. května – středa 23. května 2018
v Červeném Kostelci v kině Luník

Předpokládaný program exercicií:

sobota 19. května 2018

Od 07:30	registrace účastníků	kino Luník
09:00	Zahájení a úvodní blok semináře	kino Luník
12:00 – 13.30	oběd	restaurace Divadlo
15:00	„Doteky"- hraná pantomima Jana Ungerová a Václav Dostál	kino Luník
17:30	mše svatá	kostel sv. Jakuba st.
18:30 – 19:30	večeře	restaurace Divadlo
20:00	adorace, Svatodušní vigilie	kostel sv. Jakuba st.

neděle 20. května 2018

09:00	mše svatá	kostel sv. Jakuba st.
11:00	dopolední blok semináře	kino Luník
12:00 – 13:30	oběd	restaurace Divadlo
15:00 – 16:00	odpolední blok semináře	kino Luník
16:30 – 17:15	otázky a odpovědi	kino Luník
18:30 – 19:30	večeře	restaurace Divadlo

pondělí 21. května 2018

08:45	společná modlitba	kino Luník
09:00	dopolední blok semináře	kino Luník
12:00 – 13:30	oběd	restaurace Divadlo
15:00 – 16:00	odpolední blok semináře	kino Luník
16:30 – 17:15	otázky a odpovědi	kino Luník
17:30	mše svatá	kostel sv. Jakuba st.
18:30 – 19:30	večeře	restaurace Divadlo
20:00	adorace, přímluvné modlitby	kostel sv. Jakuba st.

úterý 22. května 2018

08:45	společná modlitba	kino Luník
09:00	dopolední blok semináře	kino Luník
12:00 – 13:30	oběd	restaurace Divadlo
15:00 – 16:00	odpolední blok semináře	kino Luník
16:30 – 17:15	otázky a odpovědi	kino Luník
17:30	mše svatá	kostel sv. Jakuba st.
18:30 – 19:30	večeře	restaurace Divadlo
20:00	adorace, přímluvné modlitby	kostel sv. Jakuba st.

středa 23. května 2018

08:45	společná modlitba	kino Luník
09:00	dopolední blok semináře	kino Luník
12:00 – 13:30	oběd	restaurace Divadlo

VSTUP NA SEMINÁŘ JE MOŽNÝ POUZE NA PLATNOU VSTUPENKU
VSTUP NA MŠE SV. A ADORACE JE VOLNÝ.

Změna programu vyhrazena. Aktuální informace sledujte na www.ochck.cz/vella, Kontakt (ubytování a objednávka diet, atd.: Jana Šilhavá tel.: 491 610 300, sekretariat@hospic.cz.
Možnost předem zajistit hlídání dětí starších 3 let, nahlásit do konce dubna, pitný režim zajištěn, strava vlastní, cena: 100,- Kč/1 den – platba na místě, kontakt: Mgr. Markéta Šolcová, tel. 731 604 204, solcova@hospic.cz.

Přihlášky on-line:
IC Červený Kostelec:
www.cervenokostelecko.cz
a OCHCK:
www.ochck.cz/vella
Přihlášky a platby v hotovosti:
IC Červený Kostelec
Havlíčkova 654:
tel. 498 100 657,
e-mail:
info@cervenokostelecko.cz

CENA při platbě do 11.5.2018
Dospělí: 700,- Kč
Studenti, ZTP, ZTTP, důchodci: 400,-Kč
děti 6-15 let: 100,- Kč
děti do 6 let zdarma bez nároku na místo sezení v sále kina.

Při platbě na místě v den zahájení exercicií bude cena plošně navýšena o 200,- Kč.

Poplatek za seminář obsahuje: část nákladů na letenku O. Eliase, odměna pro exercitátora, náklady na překladatele, pětidenní pronájem kina, kopírování a dopravu. Zbylé finanční prostředky budou předány O. Eliasovi pro jeho misie. Během semináře proběhne na tyto misie také dobrovolná sbírka.

Stravování:
oběd 100,- Kč
večeře 100,- Kč
(diety nutno předem domluvit) snídaně a občerstvení bude možné zakoupit po celou dobu přímo v kině

Ubytování:
Zprostředkujeme v případě zájmu, platba až na místě
(v penzionu v pokojích s přísl. vedle kostela nebo cca 1,5 km od kostela.
Cena:
přibližně 345,- Kč/1 os a noc

NEDĚLNÍ A VÁNOČNÍ BOHOSLUŽBY

6. květen

Otovice	08:30 hod.
Ruprechtice	10:00 hod.
Broumov, P+P	10:00 hod.
Broumov, klášter	18:00 hod.

13. květen

Martínkovice	08:30 hod.
Vernéřovice	10:00 hod.
Broumov, P+P	10:00 hod.
Broumov, klášter	18:00 hod.

20. květen

Šonov, k. sv. Markéty	08:30 hod.
Vižňov	10:00 hod.
Broumov, P+P	10:00 hod.
(slavnost 1. sv. přijímání)	
Broumov, klášter	18:00 hod.

27. květen

Božanov	08:30 hod.
Heřmánkovice	10:00 hod.
Broumov, P+P	10:00 hod.
Broumov, klášter	18:00 hod.

MŠE SV. V TÝDNU BROUMOV

Pondělí	xxx	xx:xx hod
Úterý	klášterní k.	18:00 hod
Středa	k. sv. Václava	18:00 hod
Čtvrtek	děkanský k.	07:00 hod */**
Pátek	děkanský k.	18:00 hod
Sobota	hřbitovní k. PM	17:00 hod

*10/05 – Slavnost
Nanebevstoupení Páně, P+P, 18:00
** 31/05 – Slavnost Těla a Krve Páně, P+P, 18:00
Adorace: středa, sv. Václav,
18:30 – 18:45; pátek, P+P, 17:00 – 18:00
Svátost smíření: 20 min před každou mší sv.;
sobota 19/05, P+P, 09:00 – 10:30
(před 1. sv. přijím.)

BOHOSLUŽBY TEPLICE NAD METUJÍ:

V neděli mše svatá v Teplicích u sv. Vavřince
v 8,30; ve středu je mše sv. a litanie
k p. Marii v Teplicích v 18,00

ve čtvrtek 3. 5. je mše sv. a pobožnost
ZA USMÍŘENÍ v Teplicích v 18,00

ve čtvrtek 10. 5. je mše sv. v Teplicích v 16,15
- SLAVNOST NANEBEVSTOUPENÍ PÁNĚ!!!
ve čtvrtek 31. 5. je mše sv. v Teplicích v 18,00
- SLAVNOST TĚLA A KRVE PÁNĚ!!!
v pátek je mše sv. v Teplicích v 16,35 a po mši
MÁJOVÁ POBOŹNOST
první sobotu 5.5. je mše sv. v Teplicích
v 8,00 na Kamenci

V Adršpachu ve 14,00; 1. a 3. neděle v měsíci
(6. a 20. 5.)

Ve Zdoňově – 27. 5. v 15,30 ČESKO- NĚMECKÁ
POUTNÍ MŠE SV.

15 MINUT PŘEDE MŠÍ SV. SE ZPOVÍDÁ.

Požehnaný máj, měsíc Panny Marie,
naší nebeské Matky a její úcty Vám přeje
a vyprošuje P. František Hofman
ZÁROVEŇ VÁS ZVU NA SLAVNOSTI VE ČTVRTKY
10. a 31. 5. a NA BOHOSLUŽBY. Udělejme si čas,....
(tel. 734 213 899)

Hlasujte pro broumovské kostely!

I veřejná sbírka, která je vyhlášená ŘKF-děkanství Broumov od r. 2012, může být jednou z deseti, které si rozdělí **100 tisíc korun**. Sedmý ročník soutěže veřejných sbírek na památky MÁME VYBRÁNO byl právě vyhlášen.

Zapojte se a hlasujte on-line na stránkách soutěže www.mamevybrano.cz. **ČÍSLO SBÍRKY PRO BROUMOVSKÉ KOSTELY JE 077. Akce trvá do 20. května. Děkujeme.**

Květnové akce 2018

5. května – pěší pouť do Vambeřic
10. května – slavnost Nanebevstoupení Páně
12. května – bohoslužba pro a za motocyklisty
(Otovice, 11:00, k. sv. Barbory)
13. května – májová pobožnost u kaple pod Hvězdou, 16:00
18. května – ekumenická bohoslužba, k. Ducha sv., 19:00
19. května – svátost smíření před 1. sv. přijímáním
20. května – slavnost 1. sv. přijímání, P+P, 10:00
20. května – májová pobožnost na Hvězdě, 18:00
27. května – májová pobožnost v Malých Svatoňovicích, 17:00
31. května – slavnost Těla a Krve Páně, P+P, 18:00
16. června – Farní den, fara Ruprechtice

Farní tábor

Fara v Ruprechticích, 1. – 5. srpna 2018. Více informací u Bětky Pelánové.

Výuka náboženství
škol. rok 2017/2018, Broumov,

od 7. ZÁŘÍ:

1. – 2. tř.: úterý, ZŠ Meziměstí, 13:45 – 14:30

1. – 2. tř.: středa, ZŠ Masarykova Broumov, 14:00 – 14:45

3. tř. (1. sv. přijímání): středa, fara Broumov, 13:15 - 14:00

4. – 5. tř.: pátek, fara Broumov, 12:45 - 13:30

6. - 8. tř.: pátek, fara Broumov, 13:45 - 14:30

Paypal účet farnosti

church.broumov@gmail.com

Funguje tak, že se lidem pošle tento e-mail a oni na
něj pošlou peníze přes Paypal (v PayPalu se musí zadat právě e-mail). PayPal se používá při platbách
po internetu, nejčastěji ve spojení s e-bayem.
Má ho dost lidí a je jednoduché přes něj něco poslat.

BROUMOVSKÝ **BIM** INFORMAČNÍ MĚSÍČNÍK
vychází každý 1. týden v měsíci jako měsíčník

Náměty na články můžete zaslat e-mailem na adresu: **church.broumov@gmail.com**, děkujeme...

Vydává: Římskokatolická farnost - Děkanství Broumov.
www.broumovfarnost.cz

Grafický koncept: Jan Záliš, DTP a zlom: PINstudio, www.pinstudio.cz.
Tisk: vlastním nákladem. Náklad: 130 ks.
Uzávěrka: 15. každého měsíce.

WWW.BROUMOVFARNOST.CZ